

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ДОШКІЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ ДО РОБОТИ З СІМ'ЄЮ

В статті висвітлено модель підготовки майбутніх дошкільних педагогів до роботи з сім'єю. Розкрито сутність компетентності студентів щодо даної проблеми, показано основні напрями її реалізації.

Ключові слова: дошкільний педагог, робота з сім'єю, модель підготовки майбутніх дошкільних педагогів до роботи з сім'єю.

Постановка проблеми в загальному вигляді... Становлення України як самостійної держави, її національне відродження та перехід до ринкових відносин кардинально впливають на роль фахівців з вищою освітою. Особливе місце серед них посідають майбутні педагоги як високо компетентні і всебічно освічені фахівці, рівень підготовки яких повинен забезпечити соціально-педагогічні потреби суспільства в умовах реалізації „Національної доктрини розвитку освіти України у XXI столітті”.

Розвиток і вдосконалення системи вищої освіти в Україні передбачає високу якість навчання й виховання студентської молоді, кращу теоретичну і практичну підготовку майбутніх спеціалістів до професійної діяльності, всебічний розвиток їх духовних та фізичних сил, формування національної самосвідомості.

Спеціальність „Дошкільне виховання” по праву посідає вагомe місце у професійній підготовці педагогічних працівників. Необхідність і важливість виховання наймолодших кваліфікованими вихователями безсумнівна, а виростити такого педагога який умів би працювати не лише з дітьми, а й ненав'язливо, демократично допомагати батькам у вихованні дітей – важливе завдання вищих навчальних закладів. Адже важливість єдності дошкільного закладу і сім'ї у вихованні дітей давно відома. Тому майбутнім вихователям необхідно пояснити важливість сімейного впливу під час становлення маленької особистості [1].

Сім'я – своєрідний центр формування особистості дитини, виховання її характеру, волі, громадянської свідомості. Педагогічна культура батьків має формуватися не лише на основі традиційних форм і методів, а й на основі нового суспільного досвіду, наукових досліджень психології і педагогіки, педагогічної практики.

Перед педагогами і батьками стоїть завдання відмовитися від авторитарної педагогіки на користь педагогіки гуманістичної, що ґрунтується на засадах демократизму. Дуже важливо, щоб майбутні вихователі були готові пояснити батькам зміст гуманістичного виховання, який відстоювали Ж.-Ж.Руссо, Й.Песталоцці, К.Ушинський, Я.Корчак, А.Макаренко, В.Сухомлинський [6].

Робота з батьками – це сфера, яка повинна посідати важливе місце серед навчальних предметів вищого педагогічного навчального закладу. Основне його завдання – підготовка студентів до роботи з організації ефективної взаємодії з батьками вихованців. Однак недостатній рівень підготовленості випускників до цієї роботи, який спричинений несистематичністю, мимовільністю у їх підготовці, свідчить про важливість організованої, цілеспрямованої, конкретної, не лише теоретичної, а й практичної підготовки майбутніх дошкільних педагогів до тісної взаємодії з сім'єю [5].

В усі часи і серед різних народів родинне виховання було і є незмінною цінністю, головною духовною основою життя нації, могутнім соціальним феноменом, який найтісніше об'єднує людей, неперевершеним чинником самовиявлення людини в усіх її іпостасях. У сучасній сім'ї особлива роль належить функціям духовного спілкування, емоційної підтримки, виховній функції, оскільки суспільство, навчально-виховні заклади не можуть забезпечити таких унікальних умов для емоційно-духовного життя особистості, якими володіє сім'я.

Загальним спрямуванням взаємодії сім'ї і дошкільних установ є педагогізація сімейних стосунків, а також емоційне збагачення атмосфери дитячого садка. У цьому процесі відбуваються різноспрямовані збагачувальні впливи на батьків, їхніх дітей, а також педагогів. Виховання батьків передбачає допомогу їм у вихованні дітей. У своїй педагогічній освіті батьки повинні побачити можливості розвитку спілкування і спільної діяльності з дитиною, зробити свою педагогічну позицію більш адекватною, гнучкою, прогностичною.

Аналіз досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми... Друга половина двадцятого століття ввійшла в історія педагогіки і психології початком експериментального вивчення сім'ї. За ці роки було написано багато наукових праць, в яких міститься характеристика сучасної сім'ї. Зокрема, такі науковці як В.П.Дуброва, Н.А.Стародубова, Х.А.Тагірова вивчали формування морально-вольових якостей у дітей в умовах сім'ї. Предметом вивчення стали також

різноманітні види діяльності дітей в умовах сімейного виховання: гра (Г.М.Грішина, В.М.Іванова), праця (Д.О.Дзінтаре). Роботи сучасних вчених присвячені проблемі психології сім'ї, тактиці сімейного виховання (С.В.Ковальов, А.Д.Кошелева, А.В.Петровський, А.С.Співаковська, Г.Г.Філіпова, О.А.Шаграєва та ін) [6].

Досить ґрунтовно вивчені шляхи підвищення педагогічної культури батьків (І.В.Гребенніков, О.Л.Зверева, В.К.Котирло та інші), лінії взаємодії дитячого садка і сім'ї у вихованні дитини, корекції його поведінки (О.С.Бабунова, В.І.Безлюдна, О.І.Захаров, А.І.Остроухова) [5].

Досліджувана нами проблема є важливим аспектом професійної підготовки майбутніх дошкільних педагогів, теоретичні засади якої розроблені такими науковцями, як Л.В.Артемова, Т.Ф.Алексєєнко, І.Д.Бех, О.Л.Кононко, С.А.Ладивір, Т.І.Поніманська, В.Г.Постовий, В.А.Семиченко та ін. [6].

Окремі форми підготовки студентів до роботи з сім'єю розкриті в працях російських науковців Т.А.Кулікової, В.А.Концеренко, Т.М.Маркової, Л.А.Поздняк та ін. [3]. Але у науковій літературі не відображено цілісної моделі щодо підготовки майбутніх фахівців дошкільного профілю до роботи з родинами вихованців.

Формування цілей статті... Мета статті – спроектувати модель підготовки майбутніх дошкільних педагогів до роботи з сім'єю, розкрити її складові та висвітлити сутність компетентності студентів щодо реалізації вищезазначеної проблеми.

Виклад основного матеріалу... Реалізація такого складного завдання вимагає розробки науково обґрунтованої моделі підготовки студентів дошкільних факультетів вищих навчальних закладів до роботи з сім'єю, яка має комплексно вирішувати дане питання.

Ознайомившись з теоретичним аспектом проблеми та на основі аналізу наукової літератури з проблем моделювання (Ю.А. Лавріков, О.Е.Смирнова, І.І.Сігов та ін.) ми розробили модель підготовки студентів дошкільних факультетів вищих навчальних закладів до роботи з сім'єю. Розроблена нами модель є джерелом інформації про сутність компетентності студентів у сфері роботи з сім'єю. Дана модель включає в себе три складові: змістову, технологічну, результативно-оціночну.

Щодо змістової складової, то вона розкриває сутність структурних компонентів компетентності студентів щодо використання форм і методів роботи з сім'єю. Дану компетентність ми розглядаємо як систему мотивів, знань, умінь та навичок, особистісних якостей, які забезпечують ефективність роботи з батьками. За своєю структурою компетентність включає такі взаємопов'язані між собою компоненти:

- поінформованість про форми і методи роботи з сім'єю;
- грамотність у володінні змістом та методикою використання форм і методів роботи з сім'єю;
- культура використання форм і методів роботи з сім'єю.

Друга складова моделі – технологічна, розкриває шляхи та джерела формування компонентів компетентності і включає деякі рекомендації щодо їх формування:

- впровадження оновлених форм навчальних занять, вивчення спеціальної літератури, використання мережі Інтернет;
- введення спецкурсу „Робота з сім'єю”;
- самостійна апробація студентами форм і методів роботи з сім'єю у процесі педагогічної практики.

Третя складова – результативно-оціночна. Вона визначає рівень підготовки студентів до використання форм і методів роботи з сім'єю. Це – розробка студентами змісту індивідуальних та колективних форм роботи з сім'єю, засвоєння змісту спецкурсу, набуття умінь і навичок застосування сучасних форм і методів роботи з батьками.

Розкриємо зміст структурних компонентів компетентності студентів у сфері роботи з сім'єю.

Компонент перший – поінформованість про сутність роботи з сім'єю. Потрібно дати студентам загальні уявлення про форми і методи роботи з родиною. Для цього необхідно провести відповідні ознайомлюючі заняття не лише з дошкільної педагогіки, а й з фахових методик, що дає можливість ознайомити студентів із найбільш популярними технологіями роботи з сім'єю, організувати їх презентацію, навести приклади їх використання на базі дошкільних навчальних закладів. Також з цією метою доцільно створювати відповідні інформаційні папки для допомоги студенту, де були б описані не лише форми роботи з сім'єю, а й зібраний досвід їх використання.

Головне призначення поінформованості про форми і методи роботи з сім'єю – сприяти створенню кожним студентом індивідуального банку відомих форм роботи з сім'єю, а також викликати у них інтерес до нового в дошкільній освіті, бажання удосконалюватись, досліджувати проблеми сімейного виховання, допомагати їм у досягненні успіхів. Реалізується даний структурний компонент на другому курсі дошкільного факультету, коли студенти розпочинають вивчати педагогіку, психологію, деякі методики і націлюють себе на діяльність в нових умовах розвитку дошкільної освіти.

Другий компонент – грамотність у володінні змістом та методикою використання форм і методів роботи з сім'єю. Студенти повинні опанувати науково-теоретичною базою, тобто тією методологічною і методичною основою, яка визначає фундамент теоретичної підготовки студентів до роботи з сім'єю. Це

відбувається шляхом ознайомлення студентів із змістом окремих форм і методів під час спеціально спрямованих тем і вивчення спецкурсу „Робота з сім'єю”.

Щодо третього компоненту – культура використання форм і методів роботи з сім'єю, студенти, оволодівши теоретичними знаннями, самостійно апробують їх у процесі практики, в результаті чого набувають практичних умінь і навичок роботи з родинними вихованцями.

Розроблена нами модель підготовки студентів дошкільних факультетів вищих навчальних закладів буде ефективно функціонувати при дотриманні певних чинників. До таких чинників ми відносимо: забезпечення мотиваційного, змістового та процесуального аспектів у процесі вивчення психолого-педагогічних дисциплін та спецкурсу „Робота з сім'єю”; диференціація змісту та організаційних форм підготовки студентів до роботи з сім'єю; науково педагогічна діяльність викладача вищого навчального закладу щодо підготовки студентів до роботи з сім'єю.

1. Забезпечення мотиваційного, змістового та процесуального аспектів в ході вивчення психолого-педагогічних дисциплін.

Процес формування і розвитку майбутнього вихователя – знавця різноманітних форм, методів, технологій роботи з сім'єю залежить від організації його навчальної праці і проходить більш успішно в тих випадках, коли завдання підготовки студента до використання форм і методів роботи з сім'єю ставиться спеціально і цілеспрямовано, вирішується на основі широкого використання можливостей, закладених в тій частині навчального процесу, що забезпечує психолого-педагогічну підготовку. Тому систематична, з постійним ускладненням, підготовка студентів дошкільних факультетів до роботи з сім'єю впродовж всього навчання у вищому навчальному закладі є дуже важливою. Це забезпечується „достійною присутністю” дисциплін психолого-педагогічного циклу під час всього навчання студента, коли на кожному етапі вирішуються конкретні завдання становлення майбутнього вихователя [4].

Вивчення і освоєння цих дисциплін включає мотиваційний, змістовий та процесуальний аспекти, які присутні при реалізації завдань кожного навчального заняття.

Мотиваційний аспект. Майбутній фахівець дошкільної освіти повинен чітко розуміти і свідомо підсилювати свої мотиви, які лежать в основі роботи з сім'єю. Наше дослідження свідчить, що основою таких мотивів повинно бути бажання майбутнього дошкільного педагога оволодіти системою знань про сучасні форми і методи взаємодії з сім'єю, комплексом умінь і навичок їх використання в роботі з батьками.

Змістовий аспект. Ми вважаємо, що студент повинен усвідомити, що необхідно знати для самопідготовки до роботи з сім'єю, яка інформація потрібна. Це складає основу для теоретичної і практичної діяльності педагога. Даній меті слугують курси „Дошкільна педагогіка”, „Психологія”, методика, спецкурс „Робота з батьками”. Зокрема, студенти звертаються до цієї проблеми в процесі педагогічної практики саме в зв'язку з тим, що вихователі дошкільних закладів прагнуть одержати від них інноваційні, теоретично обґрунтовані форми і методи роботи з батьками.

Процесуальний аспект. Цей аспект реалізується в безпосередній інтеграції отриманих знань про форми і методи роботи з сім'єю і застосуванні їх у практичній діяльності. Ми вважаємо, що процесуальний аспект включає якість використання теоретичних знань і характеризує професіоналізм студента, показує доцільність, засвоєність, оригінальність використання знань, умінь та навичок щодо використання різноманітних форм роботи з сім'єю. Безперечно, будь-яка форма вимагає свідомого застосування, перш за все тому, що передбачає індивідуальний підхід до кожної родини. Це спонукає до оволодіння методичними прийомами впровадження нових форм роботи з сім'ями, удосконалення майстерності.

Даний аспект забезпечує становлення як загально-педагогічної підготовки студентів у вищому навчальному закладі, так і підготовки до роботи з сім'єю, виконує соціально-професійні функції, розвиває педагогічне мислення і створює сприятливі умови для використання творчого потенціалу студента, формування його професійних якостей.

Інтеграція всіх трьох аспектів при вивченні психолого-педагогічних дисциплін та підготовці студентів до роботи з сім'єю в єдине ціле утворює систему майбутньої професійної діяльності, зокрема роботи з батьками.

Єдність, якість і взаємодія мотиваційного, змістового та процесуального аспектів при вивченні студентами психолого-педагогічних дисциплін розкриває загальну структуру і окремі функції кожного з аспектів в їх системі і є важливим засобом формування особистості майбутнього вихователя, його потенціалу щодо використання різноманітних форм роботи з сім'єю.

2. Диференціація змісту та організаційних форм підготовки студентів до роботи з сім'єю з урахуванням їх творчих та інтелектуальних можливостей.

У процесі формування готовності майбутніх фахівців до використання різноманітних форм і методів роботи з сім'єю повинні враховуватися і особливості змісту освіти згідно з основними рівнями пізнавальної діяльності студентів (високий, середній, низький). На практичних заняттях бажано поєднувати студентів у мікрогрупи стосовно показника їх пізнавальної діяльності. Так, мікрогрупа з

високим потенціалом може складати консультації для батьків, розробляти конспекти батьківських зборів, анонси, колажі, давати консультації по використанню тих чи інших форм роботи з сім'єю мікрогруп з низьким потенціалом, в той час, як остання робить виписки, конспектує, знайомиться з літературою.

Враховуючи рівень сформованості готовності до роботи з сім'єю, треба створювати „зону найближчого розвитку” (Л.Виготський), тобто забезпечувати умови для подальшого удосконалення. Наприклад, готуючи студентів середнього рівня пізнавальної активності, слід більше уваги приділити формуванню у них творчого потенціалу, оскільки за цим показником вони дещо відстають від студентів з високим пізнавальним рівнем [2].

Диференціація організаційних форм підготовки майбутніх вихователів з різними показниками пізнавальної активності виявляється в такому аспекті: поряд з навчальним та модульним заняттям чільне місце у системі розвивального навчання займають диференційовані семінари, дослідницька робота, тематичні дискусії, проблемні диспути, конференції, круглі столи, олімпіади, консультації. Як показує досвід, ці форми стимулюють внутрішню вмотивованість навчального процесу, динамізм, комунікативну природність у формуванні компетентності фахівця у сфері застосування нових форм у роботі з батьками.

3. Науково-педагогічна діяльність викладача вищого навчального закладу в контексті підготовки студентів дошкільних факультетів до роботи з сім'єю.

Підготовка студентів до роботи з сім'єю визначається як загальним соціокультурним та економіко-політичним контекстом, так і культурою навчального закладу, що формується і відтворюється всіма учасниками освітнього процесу. Особливу роль у цьому аспекті відіграє якість та стиль управління і особистісно-професійні якості викладацького складу. Це в свою чергу робить ще більш актуальною проблему педагогічної підготовки викладачів вищих педагогічних навчальних закладів III-IV рівня акредитації.

Творчу особистість вихователя, який використовує різні форми роботи з батьками в своїй діяльності може сформуванати лише творчий викладач. Творчість і майстерність викладача вищого навчального закладу в підготовці студентів до роботи з сім'єю ми розуміємо як пошуки нових форм, методів, змісту у викладанні предметів психолого-педагогічного циклу, спецкурсу з орієнтацією на новачі в дошкільній освіті.

Ріст наукової, а відповідно і навчальної інформації ускладнює процес підготовки студентів до використання різноманітних форм і методів роботи з батьками. Це викликає певні протиріччя між вимогами до викладача, студента та швидким старінням знань, об'ємом навчальної інформації, термінами навчання і розподілом предметів, що вивчаються в навчальному закладі. Головний шлях подолання цих протиріч – формування у студентів готовності до творчості, до постійного використання в своїй діяльності інновацій.

В цьому аспекті важливого значення набуває здатність викладача до перетворення наукової інформації в навчальну з урахуванням вимог сучасної науки, а це вимагає удосконалення викладання, узагальнення великої кількості фактів, логіки, чіткості, відбору головного та другорядного щодо використання інновацій. Це стає можливим при творчому підході до даної діяльності викладача та студента.

Великий потік інформації щодо роботи з сім'єю має часові обмеження для засвоєння в процесі навчальних занять. І тому найбільш стійкою інформацією вважається та, що підкріплена самостійною роботою на основі творчих завдань. У зв'язку з цим від викладача вимагається великий диференційований підхід до творчої взаємодії із студентами. Даний підхід ми пропонуємо реалізовувати в творчих групах студентів, які б працювали за обраними проблемами сімейної педагогіки.

Ми вважаємо, що найбільш оптимальним є планування курсу психолого-педагогічних дисциплін з використанням міжпредметних зв'язків, забезпеченням систематичності і доступності в засвоєнні змісту, врахуванням долі самостійності кожного студента і міру співвідношення теоретичного і фактичного матеріалу, а також індивідуальних особливостей і підготовленості студентів до роботи з сім'єю.

Ми поділяємо думку вчених (П.І.Шевченко, Б.Д.Красовський, І.С.Дмитрик) щодо трьох типів викладацької діяльності [4].

Перший тип – це викладачі, що акцентують головну увагу на педагогічній діяльності.

Викладачі другого типу, в основному, займаються науково-дослідною діяльністю.

Третій тип ґрунтується на поєднанні науково-дослідної та педагогічної діяльності. Ми вважаємо, що саме останній тип викладацької діяльності найоптимальніше відповідає сучасним вимогам підготовки майбутнього вихователя до роботи з сім'єю. В ньому реалізується потреба викладача ознайомити студентів з основними проблемами сімейного виховання і разом з тим розвинути у самих студентів здатність до наукової роботи. Поєднання наукової творчості і педагогічної діяльності викладача повинно спонукати студента до сумісного творчого пошуку і народження нових знань, нових методів навчання і виховання майбутнього дошкільного педагога в контексті підготовки його до роботи з сім'єю.

Важливу роль в реалізації вищезазначених чинників відіграє творчий клімат, інноваційний пошук колективу вищого навчального закладу, розуміння ним характеру сьогоденної підготовки вихователя як дослідника, здатного не тільки уміло використовувати, але й створювати і освоювати нові форми взаємодії із сім'ями. Вирішення даного завдання можливе при чіткій організації діяльності педагогічних та методичних рад, кафедр, різних творчих об'єднань.

Отже, реалізації пріоритетних чинників підготовки майбутніх дошкільних педагогів до роботи з сім'єю сприяють різні форми колективної творчості: науково-практичні конференції, в яких приймають участь викладачі, студенти, вихователі дошкільних закладів. Таким чином спроектована нами модель є певним механізмом підготовки студентів дошкільних факультетів вищих навчальних закладів до роботи з сім'єю. Вищезазначена модель буде сприяти переходу на якісно новий рівень підготовки студентів до роботи з сім'єю – на рівень педагогів-дослідників.

У Хмельницькій гуманітарно-педагогічній академії успішно реалізується дана модель. У процесі професійної підготовки майбутні фахівці з дошкільної освіти дізнаються про роль сім'ї у вихованні дітей, про типові помилки сімейного виховання і їх причини; про те, яким повинно бути сімейне виховання, які умови необхідно створити дитині у сім'ї для успішного формування особистості; про завдання дошкільного закладу в роботі з сім'єю, форми роботи.

В ході вивчення предметів психолого-педагогічного циклу спецкурсу вони набувають умінь і навичок:

- планувати індивідуальну і групову роботу з сім'єю;
- аналізувати і оцінювати (на основі особистих спостережень, бесід з вихователями і батьками) рівень педагогічної культури кожної сім'ї і на основі цього намічати завдання в роботі з батьками;
- розробляти зміст доповідей, рекомендацій і порад батькам по конкретним питанням виховання дітей;
- організувати батьківські збори, групові консультації;
- оформляти наочні матеріали для пропаганди педагогічних знань;
- виступати з доповідями, вільно володіючи матеріалом, виразно і грамотно передавати зміст наміченої інформації.

Висновки... На сучасному етапі в освіті оновлюється зміст навчання і виховання, розробляються і апробуються нові освітні технології, змінюються форми і методи навчання та виховання, модернізується зміст підготовки студентів до майбутньої професійної діяльності. Відповідно до цього чільним питанням є підготовка студентів дошкільних факультетів вищих навчальних закладів до роботи з сім'єю. Адже, сімейне виховання є важливим фактором у розвитку особистості, а завдання майбутніх дошкільних педагогів – вміти правильно аналізувати стан сімейного виховання, направляти зусилля батьків у правильному напрямку і при цьому не нав'язувати свою думку.

Запропонована модель дала можливість зорієнтувати майбутніх фахівців з дошкільної освіти на розуміння проблем сучасної сім'ї, на здійснення педагогізації батьків, вивчення і поширення передового досвіду сімейного виховання та ін.

Перспективи подальших розвідок у даному напрямі... Дана стаття не претендує на всебічний розгляд проблеми щодо підготовки майбутніх дошкільних педагогів до роботи з сім'єю. Ряд аспектів потребують подальших наукових розвідок, зокрема використання інноваційних технологій у підготовці студентів до роботи з батьками, роль факультативних занять щодо реалізації цього питання та ін.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Артемова Л.В. Педагогіка і методика вищої школи: Навчально-методичний посібник. – К.: Кондор, 2008. – 272 с.
2. Концеренко В. Подготовка учащихся к работе с семьей // Дошкольное воспитание. – 1986. – № 12. – С.60-63.
3. Куликова Т.А. Семейная педагогика и домашнее воспитание: Учебник для студ. сред. пед. учеб. Заведений. – 2-е изд., испр. и доп. – М.: Издательский центр „Академия”, 2000. – 232 с.
4. Поздняк Л. Профессиональная подготовка специалиста по дошкольному воспитанию // Дошкольное воспитание. – 1992. – № 7-8. – С. 39-42.
5. Поніманська Т.І. Дошкільна педагогіка: Навч. посібник. – К.: Академвидав, 2004. – 456с.
6. Родинна педагогіка: Навчально-методичний посібник / А.А.Марушкевич, В.Г.Постовий, Т.Ф.Алексеев та ін. – К.: Видавець ПАРАПАН, 2002. – 216с.

Аннотація

Л.А.Машкина

Подготовка будущих дошкольных педагогов к работе с семьей

В статье освещена модель подготовки будущих дошкольных педагогов к работе с семьей. Раскрыто сущность компетентности студентов в контексте этой проблемы, показаны основные направления её реализации.

Ключевые слова: дошкольный педагог, работа с семьей, модель подготовки будущих дошкольных педагогов к работе с семьей.

Summary
L.A.Mashkina

Preparation of the Future Pre-School Teachers to the Work With the Family

The model of preparation of the future pre-school teachers to the work with the family is revealed in the article. The essence of the competence of students in the context of this problem is discovered. The main ways of its realization are shown.

Key words: pre-school teachers, work with the family, the model of preparation of the future pre-school teachers to the work with the family.

Дата надходження статті

„12” лютого 2008 р.

УДК 371. 134: 7. 05 + 766 (045)

О.О.МЕРГУТ
аспірант
(м.Хмельницький)

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ДИЗАЙНЕРІВ ДО ЗАСТОСУВАННЯ РІЗНОВИДІВ ДРУКОВАНОЇ РЕКЛАМИ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОГО ІМІДЖУ ОРГАНІЗАЦІЇ

В даній статті розглядаються основні моменти підготовки майбутніх дизайнерів графічного дизайну до використання в майбутній професійній діяльності знань та практичних навиків при застосуванні різних видів друкованої реклами під час створення позитивного іміджу організації. Великої уваги при цьому надається засвоєнню теоретичних знань про різновиди реклами та складові фірмового стилю.

Ключові слова: друкована реклама, фірмовий стиль, імідж організації, рекламна продукція.

Постановка проблеми в загальному вигляді... В наш час, в період бурхливої демократизації суспільства, розвитку наук та підвищення рівня дизайнерської справи в Україні все більше закладів намагаються створювати та підвищувати свій імідж. У сучасному світі особливу роль відіграє громадська думка, яка стала важливою складовою нашої дійсності. Саме питання підвищення іміджу є дуже актуальним сьогодні, особливо на теренах розвитку оформлювальної та рекламної діяльності. Кожна організація хоче мати власне обличчя, що досягається різноманітними заходами та засобами.

Аналіз досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми... Питанню підвищення іміджу закладів, організацій, надавали уваги такі автори, як О.Митник у праці „Імідж сучасного закладу освіти”, Г.Корніцька – „Імідж навчального закладу”, І.Зуєвська – „Імідж школи як ресурс її розвитку”, І.Дідковська, Н.Шишлова – „Імідж... У пошуку себе” тощо. Саме питання створення відповідних дизайнерських заходів, дій за допомогою рекламної друкованої продукції надавали важливого значення такі автори як Б.Дурняк, А.Батюк у праці „Розробка і дизайн рекламних видань”, Я.Куленко „Основи графічного дизайну”, де розглядаються аспекти створення фірмових стилів, розробки друкованих рекламних матеріалів та ін.

Формулювання цілей статті... Метою статті є розкриття основних аспектів підготовки майбутніх фахівців-дизайнерів до використання різних видів рекламної продукції при формуванні позитивного іміджу організації.

Виклад основного матеріалу... Чи не найважливішим аспектом загального сприйняття й оцінки організації є враження, яке вона справляє, – або її імідж (образ). Незалежно від бажань як самої організації, так і фахівців зі зв'язків із громадськістю імідж – об'єктивний фактор, який відіграє істотну роль в оцінці будь-якого соціального явища чи процесу.

Майбутнім дизайнерам необхідно усвідомити важливість формування позитивного іміджу організації, його роль у її розвитку.

Відповідно до тлумачного словника Вебстера, імідж – це штучна імітація або подання зовнішньої форми якого-небудь об'єкта, особливо особи. Імідж – це мислене уявлення про людину, товар чи інститут, який цілеспрямовано формується в масовій свідомості за допомогою публіситі, реклами або пропаганди [3, 222].

Кожен сучасний заклад, організація чи підприємство за будь-яких умов мусять знайти своє власне обличчя. Створення свого неповторного образу (іміджу) – це рух за збереження унікальності конкретного закладу. Отже, одна з актуальних проблем, що постає перед керівництвом і колективом закладу полягає